

UREDNIŠTVO

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji!

S ovim brojem završava se deseto godišće našeg zajedničkog časopisa „Kateheze”. Pojavila se u trenutku kad je katehetska javnost u nas osjetila potrebu da se međusobno više poveže, da se permanentno formira, da bude obavještavana više o katehetskim događanjima u svijetu i da bude na jedan određeni način glasilo naše katehetske prakse. Nakon deset godina izlaženja vrijeme je i da se neke stvari rezimiraju. Prije svega njena čitalačka publika sad stagnira, sad polagano raste. Imajući u vidu da je „Kateheza” pod svaku cijenu htjela sačuvati određenu znanstvenu razinu tretiranja katehetskih problema, nije se moglo niti očekivati da će broj njenih pretplatnika biti ne znam kako visok. Osim toga počela je izlaziti kada su se u našoj javnosti dobrim dijelom plasirali neki teološki časopisi: „Bogoslovska smotra”, „Crkva u svijetu”, „Obnovljeni život”, „Služba Božja”, „Svesci” i sl. a s društvene strane postojao je već lijepi broj pedagoških glasila koji su manje-više pokrivali određeni prostor edukativnog stremljenja. Pa ipak, nakon deset godina može se bez bojazni ustvrditi: „Kateheza” je našla svoje mjesto i svoju čitalačku publiku koja joj je neobično vjerna i koja ju sa zanimanjem prati.

Svojevremeno bilo je glasova koji su je htjeli učiniti što „praktičnijom” i što „primjenljivijom” u praksi uz rizik da se njen teoretski vid svede na minimum. Ne obezvređujući ovaj zov sa terena, ali i shvaćajući da se samo kroz solidno razmišljanje može ozbiljno ići naprijed, Katehetski salezijanski centar kao glavni nosilac brige oko ovog časopisa, stvar je riješio tako da je osnovao nekoliko nizova knjiga sa čisto praktičnom katehetskom postavkom kako bi ostao vjeran ozbiljnosti tretiranja katehetskih problema na znanstvenoj razini. Naši vjeroučitelji su prihvatili ovo rješenje i svojom vjernošću podržali ovo opredjeljenje. Na taj način postali smo znatno bogatiji pod vidom katehetske literature. Na taj način pastoralni djelatnici a i naši studenti bogoslovije i pojedinih katehetskih instituta imaju sada lijepi izbor potrebne literature. Mislim da nećemo biti neskromni ako kažemo da ni jedna naša teološka znanost nije sada toliko solidno opskrbljena sa publikacijama kao što je to katehetika. Na koncu to je i pravo jer velika većina naših studenata postaju, nakon svršenog studija, isključivo pastoralni radnici.

„Kateheza” je na svojim stranicama objavljivala i značajnija predavanja s pojedinih naših katehetskih skupova kao što su Katehetska ljetna škola, Katehetski tečaj na Mirenskom gradu i

Katehetska zimska škola. U zadnje vrijeme pokušavamo spasiti sav materijal s dotičnih katehetskih skupova kako bismo ga učinili pristupačnijim i onim vjeroučiteljima koji zbog bilo kojih razloga ne mogu sudjelovati na ovim okupljanjima naših pastoralnih djelatnika a osim toga ostavljamo „tragove“ naših nastojanja i naših rješenja budućim naraštajima što ni u kojem slučaju nije mala stvar. Na taj način, do sada je prikupljeno skoro 3.500 stranica katehetskog materijala skoro isključivo iz pera domaćih autora. Ne može se reći da su to uvijek besprijekorno priredeni materijali. Oni imaju svojih nedostataka, svojih nedorečenosti, svojih propusta, ali svakako su vredniji nego zakleta šutnja o tako važnoj djelatnosti Crkve.

Deset godina izlazenja za jedan časopis nije veliko razdoblje, ali jest zato vrijeme u kojem se dokazuje da li je potreban, da li odgovara na postavljene zahtjeve, da li ima mogućnost da dalje egzistira. Mnogi katehetski časopisi u svijetu nisu mogli slaviti ovaj jubilej pa su prije prestali izlaziti. Slično se dogodilo i s našim poslijeratnim „Katehistom“. Ako „Kateheza“ imatoć alarmantne ekonomske krize nastavlja svoju misiju formacije onda je to očito da je itekako potrebna i da mnogi vjeroučitelji žrtvuju neke druge stvari da bi ostali njeni pretplatnici. Takav stav bodri Uredništvo koje s ne manjom žrtvom štiti njen izgled i promiče njeno poslanje.

Ovo vrijeme razmišljanja nad našom katehetskom stvarnošću dovodi i do nekih zaključaka koji će postati motorna snaga za daljnja katehetska nastojanja. Premda se o nekim katehetskim gorućim problemima razmišljalo ipak nam ostaje još puno toga što će trebat činiti u skoroj budućnosti. Tako pitanje katehiziranja poslijekrizmanika, mladih, radničke omladine, studenata, mladih obitelji, osoba u zreloj dobi, staraca, hendikepiranih na ovaj ili onaj način i sl. Trebali bismo hitno provesti neka istraživanja koja bi nam omogućila solidniji uvid u našu katehetsku stvarnost. Ni u kojem slučaju ne bismo smjeli ostaviti po strani žaljenje naših vjeroučitelja na osipanje vjeroučenika poslije određenog vremena, konkretno poslije podijeljivanja sakramenta potvrde. Trebalo bi pokrenuti neke sredine koje još uvijek misle da se stvar katehizacije rješava s nekoliko susreta preko praznika; trebalo bi iznaći način kako nekim pastoralnim djelatnicima približiti sve ono što se događa na području katehizacije, kako ih okupiti, kako im omogućiti da bez kompleksa manje vrijednosti govore svoje mišljenje o onome što rade na tome području, što im je glavni problem, s čime se ne slažu, zašto ne mogu slijediti tok razvoja katehetske misli i slično. Ništa manja zahtjevnost ne postoji niti na području katehizacije odraslih koja je u svijetu sve više shvaćena kao nezaobilazni faktor sustavne katehizacije cjelokupne vjerničke zajednice. Morali bismo pokrenuti i pitanje prisutnije nazočnosti laika u našoj katehizaciji, mogućnosti njihova cjelodnevnog angažmana, materijalne nadoknade, stvaranja mentaliteta među kleričkim svijetom da su svi jednako odgovorni i svi jednako potrebni kraljevstvu Božjem i još puno toga. Evo razloga zbog čega „Kateheza“ mora nastaviti započeto djelo i zbog čega uz najveće žrtve i sa strane izdavača i sa strane pretplatnika treba biti i dalje podržavana i promicana.

Neka nam svima bude nadahnuće Božićno otajstvo. Velike stvari se radaju u skromnosti i tišini, rastu neprimjetno ali uz veliko pregaranje i veliku žrtvu a plod svoj donesu tek onda kada su razapete između htijenja i mogućnosti gdje je htijenje stalno podržavano nadom da se može još više i da se može još bolje. U tom smislu, od srca i najiskrenije Vam čestitamo Božićne blagdane želeći da nas ekonomska kriza koju trenutno proživljavamo ne slomi u našim pastoralnim zalaganjima.

Uredništvo